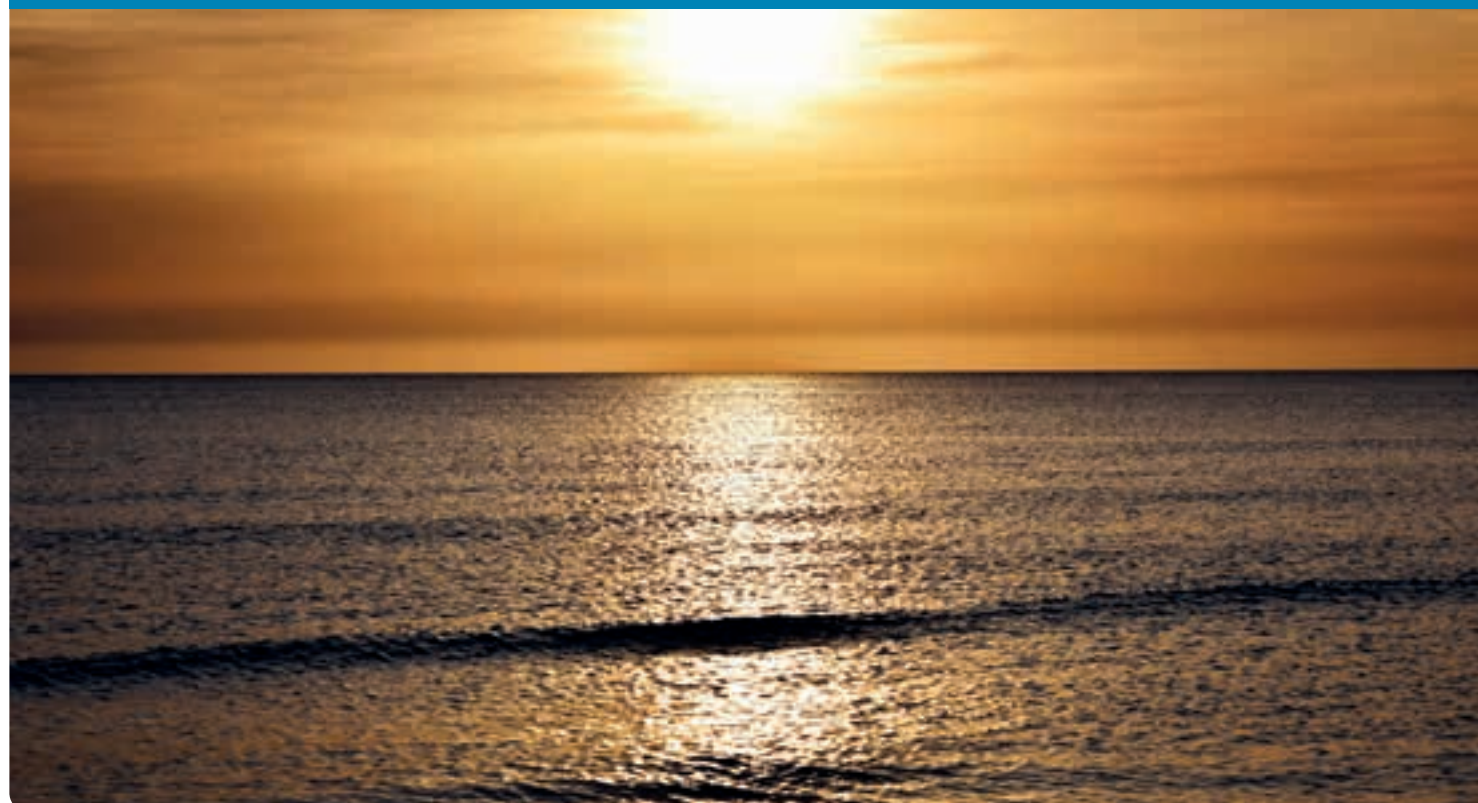

Full diocesà

7 de juliol del 2019

p4 —L'oratori d'Episcopus es va interpretar a Roma

p5 —S'acosta el Curset d'Estiu sobre el Sínode

El futur del planeta

Les onades de calor, com la que hem viscut aquests darrers dies, cada vegada seran més freqüents i intenses, segons alguns estudis. En els pròxims cinquanta anys, l'augment de morts per la calor creixerà a les nostres latituds si no es redueixen les emissions contaminants.

Les onades de calor només són una de les conseqüències de l'escalfament global del planeta. També ho són unes temperatures més altes tot l'any, tempestes més intenses, propagació de malalties, fosa de les glaceres, huracans més perillosos, canvi dels ecosistemes, desaparició de les espècies animals, augment del nivell del mar i aliments més cars. Tot això té efectes en el dia a dia de la població mundial: secades, huracans, fam, pobresa i destrucció.

El papa Francesc, en l'enciclica *Laudato si'*, va dedicar l'any 2015 unes paraules a aquest fenomen:

«La humanitat és cridada a prendre consciència de la necessitat de realitzar canvis d'estils de vida, de producció i de consum, per a combatre aquest escalfament o, almenys, les causes humanes que el produeixen o l'accentuen. És veritat que hi ha altres factors (com el vulcanisme, les variacions de l'òrbita i de l'eix de la Terra o el cicle solar), però nombrosos estudis científics assenyalen que la major part de l'escalfament global de les últimes dècades es deu a la gran concentració de gasos d'efecte hivernacle (diòxid de carboni, metà, òxids de nitrogen i altres) emesos sobretot a causa de l'activitat humana.»

(Continua a la pàgina 6.)

«Digueu a la gent d'aquell lloc: "El regne de Déu és a prop vostre"»

Diumenge XIV durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre d'Isaïes

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

(66,10-14c)

Salm responsorial

Aclama Déu, tota la terra.

(Salm 65)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

(6,14-18)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò

que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre.

(10,1-12.17-29)

«Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món»

Setanta enviats

Jean Hakolimana, prev.

Quants deixebles va enviar Jesús? No ho sabrem mai. Uns manuscrits parlen de 72, altres de 70. La nostra Bíblia va optar per 72, que resulta de la multiplicació de 12, en referència a les dotze tribus d'Israel. Tanmateix, 70 ens dona una visió més universal. Es pren de les setanta nacions descendents dels fills de Noè. El poble jueu ho tenia present a través del sacrifici que, cada dia, s'oferia per les 70 nacions, símbol de la humanitat sencera. En aquesta línia, Jesús, amb aquest enviament dels 70, prefigura ja el camí universal de l'evangeli. Fa fer als seus deixebles un camí de pre-evangelització.

L'encàrrec que els dona fa pensar que no hi van només per predicar. Marxen per anunciar la imminència del Regne, però, de passada, aprendran a desfer-se d'alguns prejudicis i assumir un cert realisme. La generositat i hospitalitat d'aquells pobles els sostenen durant tota la missió; hi troben gent de pau dignes receptors de la pau de Déu; comproven que el dimoni no té tant poder com s'imaginaven. Una cura d'optimisme com aquesta no ens aniria malament per als nostres temps. Tenim tan assumit que el món que ens envolta no ens vol ni ens pot entendre que abdiquem de qualsevol intent de connectar-hi. Anem perdent connexió amb grups importants, com ara cercles intel·lectuals; quasi no ens passa pel cap una idea per a evangelitzar la població musulmana que ens envolta, etc. No són temes fàcils, però s'han d'afrontar. Ara bé, si no som capaços de seure amb ells entorn de «allò que tinguin», poc marge de connexió ens queda. Seure amb ells sempre dona alguna idea, ni que sigui només per a dir abans de fer-se expulsar: «El Regne de Déu és a prop.»

La imatge

Jesús ha vingut a anunciar la Bona Nova. I l'ofici del deixeble no acaba amb la convivència amb el Mestre, sinó quan el deixeble mateix és enviat a la predicació. Surten de dos en dos amb les directrius de Jesús sobre de la urgència d'anar per feina.

Després tornaran i, amb el goig del deixeble novell, contaràn llurs experiències. I celebraran amb acció de gràcies els dons de Déu.

Ell els envia de dos en dos (1886). J. Tissot

Agenda

Lit. hores: Setmana II

8 dilluns

—Sant Procopi
Gn 28,10-22a/Salm 90/Mt 9,18-26

9 dimarts

—Sant Agustí Zhao i companys
màrtirs
Gn 32,23-33/Salm 16/Mt 9,32-38

10 dimecres

—Sant Cristòfol
—Santa Verònica Giuliani
La Mare de Déu d'Atocha
Gn 41,55-57;42,5-7a,17-24a/
Salm 32/Mt 10,1-7

11 dijous

—Sant Benet
—Santa Olga
Pr 2,1-9/Salm 33/Mt 19,27-29

12 divendres

—Santa Epifana
Gn 46,1-7.28-30/Salm 36/Mt
10,16-23

13 dissabte

—Sant Enric
Gn 49,29-32;50,15-26a/Salm 104/
Mt 10,24-33

14 diumenge XIV de durant l'any, cicle C

—Santa Adela
—Sant Camil de Lel·lis
Jornada missionera al Bisbat de Vic
Dt 30,10-14/Salm 68 o 18/
Col 1,15-20/Lc 10,25-37

Mig miler de persones van assistir a Roma a l'oratori d' Episcopus

El divendres dia 14 de juny unes cinc-centes persones van assistir, a la basílica de Santa Maria la Major de Roma, a la brillant interpretació de l'oratori «Diàleg patriarcal», un concert d'homenatge als bisbes Oliba i Torras i Bages, dins el projecte Episcopus, interpretat per una seixantena de cantaires catalans —majoritàriament de la zona d'Osona, l'Anoia i el Ripollès— juntament amb la Cappella Liberiana de Santa Maria la Major. L'acte, organitzat conjuntament pel bisbat de Vic i per la basílica de Santa Maria la Major, en col·laboració amb la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya i la Delegació del Govern a Itàlia, va comptar amb l'assistència de nombroses personalitats: el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova; la consellera de Justícia, Ester Capella; el director general d'Afers Religiosos, Marcel·lí Joan Alsinella, i el delegat del Govern a Itàlia, Luca Bellizi, entre altres.

En concret, els cantaires catalans que interpretaren l'oratori a Roma provenien de les corals següents: Orfeo Vigatà (Vic), Cor d'Homes d'Osona, Coral Capella Santa Maria de Ripoll, Coral Ressons de Calaf, Coral Mare de Déu del Portal (els Prats de Rei) i Coral Collserola (Vallvidrera). El concert també va comptar amb la intervenció de Josep Miquel Mindan com a segon director i els solistes Albert Deprius (tenor), David Maria Gentile (baríton), Josep Pieres (baix) i Marta Valero (mezzosoprano), a part dels quaranta cantors de la Cappella Liberiana i el cor infantil.

L'oratori «Diàleg patriarcal» és una obra musical religiosa, composta per Mons. Valentí Miserachs (compositor i director), amb textos de l'escriptor i gramàtic català Mn. Josep Ruaix (llibretista), ambdós del bisbat de Vic. El concert a Roma també va representar un acte de reconeixement i comiat a Mons. Valentí Miserachs com a director de la Cappella Liberiana.

El viatge a Roma va concloure l'endemà dissabte amb una missa en català a la cripta de la basílica de Sant Pere del Vaticà, on hi ha enterrades les restes del príncep dels apòstols. La missa va ser presidida per Mn. Josep Ruaix, llibretista de l'oratori i que també havia assistit al concert el dia anterior, i concelebrada per Mn. Carles Riera. Durant la celebració eucarística es van cantar un fragment de l'oratori —el «Laudemus viros gloriosos»— i el Virolai, fet que va emocionar tots els presents.

Diumenge vinent,
jornada missionera:
col·lecta per Ruanda

Sínode per a l'esperança, tema del curset d'estiu

Del 15 al 17 de juliol, al Seminari de Vic

Mn. Joan Torra i Victor Koppers són uns dels ponents.

La convocatòria del Sínode Diocesà centra la temàtica de la trenta-dosena edició del curset d'estiu, oberta a tothom:

Dilluns dia 15:

La sinodalitat, un camí per al tercer mil·lenni

10'00: Pregària

10'15: Presentació del curs

10'30: La sinodalitat en el marc d'una teologia de l'Església com a Poble de Déu. Mons. Joan Planellas, arquebisbe de Tarragona

11'30: Pausa

12'00: El diàleg a l'interior de l'Església. Exercici de la sinodalitat i la seva relació amb la consulta al Poble de Déu.

Mons. Joan Planellas

Diàleg

14'00: Dinar

15'30: Taula rodona: El Sínode, per a què? Amb Mn. Daniel Palau (Càtedra de Pastoral de la Facultat de Teologia de Catalunya), Sra. Teresa Valero (delegada d'Evangelització del bisbat de Solsona), Sr. Rufí Cerdán (director de Càritas Diocesana de Vic) i Sr. Josep M. Sucarrats (filòleg).

17'00: Comiat.

Dimarts dia 16: El Sínode Diocesà

10'00: Pregària

10'15: Sinodalitat: escriptura, tradició i història. Mn. Joan Torra

11'30: Pausa

12'00: Convocats a celebrar un sínode: l'aplicació de la sinodalitat. Mn. Joan Mir i Mn. Josep M. Riba

Diàleg

14'00: Dinar

16'00: Viure amb entusiasme en un temps de desesperança. Sr. Víctor Küppers

17'00: Comiat

Dimecres dia 17: Desenvolupament del Sínode Diocesà

10'00: Pregària

10'15: Presentació del desenvolupament del Sínode

12'00: Pausa

12'30: Eucaristia

13'30: Dinar i comiat

Informació i inscripcions

Omplir el formulari de la web que trobareu en l'esdeveniment del curset:

www.bisbatvic.org

PER A INSCRIURE-US-HI:

En el moment de fer la inscripció heu de concretar els dies que us quedareu a dinar. El preu del dinar és de 15 €.

Aquest segle pot ser testimoni de greus conseqüències sobre la vida

(Prové de la pàgina 1)

«Al seu torn, l'escalfament té efectes sobre el cicle del carboni. Crea un cercle viciós que agreuja encara més la situació i que afectarà la disponibilitat de recursos imprescindibles, com l'aigua potable, l'energia i la producció agrícola de les zones més càlides, i provocarà l'extinció de part de la biodiversitat del planeta. La fosa dels gels polars i de planícies d'altura amenaça amb un alliberament d'alt risc de gas metà, i la descomposició de la matèria orgànica congelada podria accentuar encara més l'emanació de diòxid de carboni. Al seu torn, la pèrdua de selves tropicals empitjora les coses, ja que ajuden a mitigar el canvi climàtic. La contaminació que produeix el diòxid de carboni augmenta l'acidesa dels oceans i compromet la cadena alimentària marina. Si l'actual tendència continua, aquest segle podria ser testimoni de canvis climàtics inaudits i d'una destrucció sense precedents dels ecosistemes, amb greus conseqüències per a tots nosaltres.»

Alguns experts han proposat accions per a reduir l'escalfament global:

1. Redueix emissions: fes servir menys el cotxe privat; utilitza la bicicleta, el transport públic.
2. Estalvia energia: fixa't en les etiquetes dels electrodomèstics i no els deixis mai en *stand by*. Ajusta sempre el termostat, tant per a la calefacció com per a l'aire condicionat.

Cuidant una mica l'ús dels electrodomèstics a casa, podrem estalviar energia.

3. Les tres «R».

Redueix: consumeix menys i de manera més eficient.

Reutilitza: aprofita't dels mercats de segona mà per a donar una altra oportunitat a allò que ja no uses o aconseguir alguna cosa que necessites i que una altra persona ha rebutjat.

Recicla: envasos, residus electrònics, etc. Saps que pots estalviar més de 730 quilos de CO₂ a l'any només amb reciclar la meitat de les escombraries que es generen a la llar?

4. Actua contra la pèrdua dels boscos: si vols comprar fusta, compra'n de la que té certificació o segell que asseguri el seu origen sostenible.

5. Exigeix als governs que treballin per un estil de vida més sostenible: energia renovable, etiquetatge de productes, més transport públic, gestió dels residus...

Setmana de Pregària a Arbúcies.

Organitzada per la Renovació Carismàtica a Catalunya. Són uns dies de silenci, pregària i germanor. Serà del 5 al 9 d'agost al Casal de Pau (a 3 km d'Arbúcies) amb el P. Josep M. Massana. El lema d'enguany: «Jesús, mestre de pregària». Informació: Maria Artigas, tel. 669 130 010, i Ricard Martínez, tel. 618 293 992.

L'article

Estic cansada, estic cansat...

Jesús Renau, S.I

Estic cansada, estic cansat. Ja fa dies que em pesa tot, sembla que hi ha una acumulació de realitats que demanen la meua presència, el meu treball, la meua escolta, la meua intervenció. Unes són obligades, formen part de les responsabilitats de la família, de la feina, de la compra, dels fills o dels amics; altres són com una nuvolada que veus a l'horitzó i tems que comencin els llamps i trons, i altres són imaginàries, absurdes i, ves per on, també pesen. Total: l'acceleració vital ja està desbordada.

No sols em passa a mi. És evident que també als altres, especialment als de més a prop, els passa el mateix. I els de més lluny, per molt que somriuguin i que semblin atents —especialment els clients—, noto que també van accelerats i cansats.

Aquesta nit, quan ja hi havia silenci ambiental, i en ple mal humor, m'he dit: Prou! Què em passa? Potser és la primavera? Potser, potser...? No, que sóc jo, que he anat perdent el timó de la meua nau i ja comença a anar a la deriva. Si us plau, per on començo?

Afronta les teves responsabilitats, però de manera diferent

Tres coses: refer l'ordre de vida, refer el bon humor, refer l'espiritualitat. Refer no vol dir així de cop, com qui passa una plana d'un llibre, sinó petites mesures que provoquin un millor benestar interior. Refer tampoc no vol dir que ara et treguis responsabilitats de sobre i desconnectis. Has d'afrontar les teves responsabilitats, però de manera diferent.

Un millor ordre. Cada nit abans de dormir recupera l'examen de consciència o, més ben dit, la pregària sobre la vida. Memòria del viscut avui, acció de gràcies, constatar el que ha fallat i previsió del demà. Pregària breu sobre el demà. Així aniràs agafant de nou el timó.

Bon humor. Aprofitar els moments que la mateixa realitat et provoqui. Hi ha moltes situacions avui en dia que són dignes de bon humor, a vegades una mica càustic. Quan et sentis en tensió: parada, respirar i almenys somriure una mica. Oh si sabéssim riure'ns de nosaltres mateixos!

Espiritualitat. Prèviem: atendre a la respiració, caminar amb consciència, moments breus de descans.

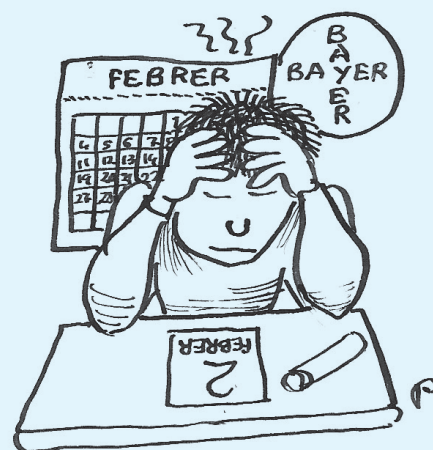
Diàleg curt amb Jesús, oferiment, atenció interior als altres, moments de silenci i, si no pots meditar, doncs una lectura interessant, testimonial... Breu visita a una església: «Sóc aquí, Senyor.»

La Dita

«Ja n'hi ha prou amb els maldecaps de cada dia...»

Sebastià Codina, prev.

Ja n'hi ha prou amb els maldecaps de cada dia... (no cal crear-ne de nous).

Caure l'ànima als peus... (quedar-se palplantat davant d'un fet estrany).

Aixecar el crit al cel... (gemecs de desesperació).

Edificar damunt la sorra... (fer les coses a la babalà).

Córrer com si portés el dimoni al cos... (de pressa sense saber on es va).

De molt menys ens ha fet Déu... (Déu ho féu tot del no-res).

Fer Pasqua abans de Rams... (fer les coses fora de l'ordre establert).

Dir amén a tot... (acceptar els fets sense remugar).

Temps de dir el parenostre... (dura poca estona).

Deixat de la mà de Déu... (ser un desastre de cap a peus).

Glossa

La parròquia, comunitat

Romà Casanova, bisbe de Vic

En aquest temps d'estiu i tenint al davant la perspectiva del Sínode Diocesà, vull, en les glosses del *Full Diocesà*, fer presents algunes reflexions sobre la parròquia com a realitat nuclear de tota autèntica pastoral que vaig fer en la carta pastoral *«Els pastors bons surten d'entre les ovelles bones»*.

La parròquia és una comunitat on persones diferents compartim la mateixa fe, esperança i caritat. L'Església, la comunitat eclesial és la realitat que ens precedeix. És l'Església la que engendra a la fe els fills de Déu. Però també és veritat que l'Església, i en aquest cas la parròquia, pren cos pels batejats que la formen. No hi ha parròquia sense l'adhesió de la fe dels batejats. Si bé el ministeri sacerdotal és constitutiu de la parròquia —no hi ha parròquia sense sacerdot—, aquesta és formada pels batejats. En el seu si el prevere exerceix el seu ministeri apostòlic. L'Església, tota ella, és «en Crist com un sagrament o senyal i instrument de la unió íntima amb Déu i de la unitat de tot el llinatge humà» (LG,1).

La parròquia en el seu sentit territorial té en el seu si la riquesa de la diversitat en la unitat. La parròquia, comu-

nitat de comunitats, família de famílies, té la missió i el goig de recollir en el seu si la riquesa de dons, de carismes i de serveis que l'Esperit suscita en la seva Església. Servar la unitat, agrair la diversitat en la unitat, fer l'experiència del goig de viure tots junts els germans: vet aquí la grandesa de la parròquia.

En una societat en què predomina l'aïllament, on la soledat va fent emmalaltir el cor de les persones, el testimoni senzill i humil de la parròquia com la casa de tots, on tots som esperats i benvinguts, on cada un troba el seu lloc per a donar-se i per a estimar, on una persona troba la família que mai no abandona; en aquesta societat la parròquia té la gran missió de fer viure l'experiència de pertinença, l'experiència del «nosaltres» que, al mateix temps, ens obre a la fraternitat universal. El cor d'un cristià no té fronteres. El qui és de Crist sap que ell és de tots els homes, que ell ha mort en la creu per la salvació de tota la humanitat. Comunitats parroquials obertes a la realitat universal, en la realitat de l'Església particular o diocesana i l'Església universal, sabent que som ferment d'unitat de tota la humanitat en Crist, aquest és el gran do i la gran tasca de la parròquia, enmig dels nostres pobles i ciutats.

